

Het Boek Daniël - Nummer Eenendertig

Amerika's waarschuwing: de betekenis van Daniëls uitleg voor vandaag

Jeff Pippenger

2023-12-26

Het schrift aan de wand, en Daniëls uitleg daarvan aan Belsazar, vertegenwoordigt de uiteindelijke uitspraak tegen zowel de afvallige Republikeinse hoorn als de afvallige protestantse hoorn van de Verenigde Staten. De vroege geschiedenis van zowel de grondleggers van de Verenigde Staten als de pioniers van het adventisme is duidelijk opgetekend, maar de lessen en waarschuwingen die daarin besloten liggen, zijn gedurende „vier generaties” terzijde geschoven. Belsazar vertegenwoordigt deze waarheid volkomen.

Het is niet noodzakelijk een nauwkeurige tijdsduur vast te stellen om te bepalen wat een geslacht omvat, want Gods Woord faalt nooit, en het spreekt ondubbelzinnig uit dat het in het vierde geslacht is dat God de boeken sluit over volken die in opstand zijn gekomen tegen Zijn geopenbaarde wil.

Toen sprak God al deze woorden, zeggende: Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, uitgeleid heb. Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. Gij zult u geen gesneden beeld maken, noch enige gelijkenis van hetgeen boven in de hemel is, noch van hetgeen beneden op de aarde is, noch van hetgeen in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet neerbuigen, noch hen dienen; want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de ongerechtigheid der vaderen bezoekt aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten; en Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden onderhouden. Exodus 20:1.

In de laatste generatie, en derhalve de profetische „vierde generatie” van het oude Israël, hebben zowel Johannes de Doper als Christus die generatie aangeduid als een addereengebroid.

Addereengebroid, hoe kunt gij, daar gij slecht zijt, goede dingen spreken? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond. Een goed mens brengt uit de goede schat van het hart goede dingen voort; en een slecht mens brengt uit de slechte schat slechte dingen voort. Maar Ik zeg u dat van elk ijdel woord dat de mensen zullen spreken, zij daarvan rekenschap zullen geven op de dag van het oordeel. Want op grond van uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en op grond van uw woorden zult gij veroordeeld worden. Mattheüs 12:34–37.

In de laatste generatie van het beest uit de aarde spreekt het als een draak (een adder). Vanaf 1863 tot aan de zondagswet heeft de Republikeinse hoorn zich afgekeerd van de Grondwet van de Verenigde Staten. De zegeningen die God aan de natie had geschonken, keerden de harten van burgers en leiders af van hun verantwoordelijkheid om de beginselen te beschermen die de rijkdom en welvaart hadden voortgebracht waarvan zij waren gaan genieten, en zij vergaten de drijfveer die de stichtende vaders leidde bij het opstellen van het heilige document dat de rijkdom en welvaart voortbracht die zij hun vervolgens toestonden te verleiden. Zij vergaten niet alleen het doel van het

heilige document, maar ook hun verantwoordelijkheid om de beginselen te bewaren die in het document vervat zijn.

Vanaf 1863 tot aan de zondagswet heeft de ware protestantse hoorn (Adventisme) zich afgekeerd van haar fundamentele waarheden, die door God werden gevestigd door middel van de bediening van William Miller. De zegeningen die God aan het Adventisme schonk, keerden de harten van de burgers en leiders af van hun verantwoordelijkheid om de beginselen te beschermen die de geestelijke rijkdom hadden voortgebracht waarvan zij waren gaan genieten, en zij vergaten het doel van de pioniers bij het voortbrengen van de boodschap die op de twee heilige kaarten wordt voorgesteld, welke bedoeld was om de profetische rijkdom te vestigen die zij moesten bewaren en verkondigen.

Toen de Heer op de berg Sinaï een verbond aanging met het oude Israël, gaf Hij twee heilige tafelen die Zijn tien wetten bevatten, welke het symbool moesten zijn van Zijn verbondsrelatie met Zijn volk. Toen Hij de jaarlijkse feesten instelde, bepaalde Hij dat er met Pinksteren een offer van twee broden moest zijn, die omhooggeheven moesten worden. Het beweegoffer van de twee broden was het enige offer in de heiligdomsdienst waarbij zuurdeeg (een symbool van menselijke zonde, boosheid, slechtheid en huichelarij) in de bereiding ervan inbegrepen moest zijn.

Uw roemen is niet goed. Weet gij niet dat een weinig zuurdesem het gehele deeg doorzuurt? Zuivert dan het oude zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg moogt zijn, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha, Christus, is voor ons geslacht. Laten wij dan feestvieren, niet met oud zuurdesem, noch met het zuurdesem van slechtheid en boosheid, maar met de ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid. 1 Korinthe 5:6–8.

Intussen, toen zich een ontelbare menigte van mensen verzameld had, zodat zij elkaar vertraptten, begon Hij allereerst tot Zijn discipelen te zeggen: Weest op uw hoede voor het zuurdeeg van de Farizeeën, dat huichelarij is. Lukas 12:1.

De twee beweegbroden die als beweegoffer omhooggeheven werden, waren het symbool van de banier van de honderdvierenveertigduizend, die, hoewel zondaars, door de kracht van God hun zuurdesem van boosaardigheid, goddeloosheid en huichelarij hadden uitgezuiverd. Het zuurdesem dat in de broden was, vertegenwoordigde mensen (zondaars), die de zonde hadden overwonnen door het reinigingsproces dat werd voorgesteld als het “gebakken” worden door het ovensvuur van de boodschapper van het verbond in Maleachi hoofdstuk drie. De broden vertegenwoordigden ook het “brood des hemels”, want wanneer zij geofferd werden, moesten zij als beweegoffer naar de hemel omhooggeheven worden.

Met Pinksteren, toen de vervulling aanbrak van de voorafbeelding van de twee broden die door de jaren heen op het Pinksterfeest waren geofferd, begonnen de discipelen van Christus met het werk om een andere groep (het tweede brood) uit de heidenwereld uit te roepen. Er zouden dan twee broden zijn die beide van zonde (zuurdeeg) gereinigd waren.

De twee tafelen van de Tien Geboden werden het symbool van de verbondsverhouding van het oude Israël, en de twee beweegbroden vertegenwoordigen de verbondsverhouding met de

vroegchristelijke kerk. Aan het begin van de geschiedenis van het beest uit de aarde werden de twee heilige tafelen van Habakuk gegeven als het symbool van de verbondsverhouding van het moderne Israël, de ware protestantse hoorn, evenals de heilige Grondwet aan de Republikeinse hoorn werd gegeven. De Heere roept nu de honderd vierenveertigduizend op om op te staan als een machtig leger, en wanneer zij dat doen, zullen zij worden opgeheven als een beweegoffer (banier) terwijl zij in de oven worden geworpen die zevenmaal heter is gestookt.

Dat vaandel vertegenwoordigt de wet van de Tien Geboden; het vertegenwoordigt ook hen die in het vuur van de oven wandelen met het levende Brood des hemels naast zich, en eveneens hen die de fundamentele leringen hooghouden, gesymboliseerd op Habakuks twee heilige tafelen. Al die emblemen worden vertegenwoordigd in de twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf.

Belsazars oordeel vertegenwoordigt het getuigenis tegen beide horens van het beest der aarde. Ten tijde van dat oordeel was er één vrouw (een kerk) die begreep dat de enige man in het koninkrijk die het handschrift kon herkennen en uitleggen, Daniël was.

En ik heb van u gehoord dat gij uitleggingen kunt geven en raadselen kunt oplossen; nu dan, indien gij het schrift kunt lezen en mij de uitlegging daarvan bekendmaken, zult gij met scharlaken bekleed worden, een gouden keten om uw hals dragen, en als derde heersen in het koninkrijk. Toen antwoordde Daniël en zei voor de koning: Uw gaven mogen voor uzelf blijven, en geef uw beloningen aan een ander; nochtans zal ik het schrift de koning voorlezen en hem de uitlegging bekendmaken.

O koning, de allerhoogste God gaf Nebukadnezar, uw vader, een koninkrijk, majesteit, heerlijkheid en eer. En vanwege de majesteit die Hij hem gaf, beefden en vreesden alle volken, natiën en talen voor hem: wie hij wilde, doodde hij; en wie hij wilde, liet hij in leven; en wie hij wilde, verhief hij; en wie hij wilde, vernederde hij. Maar toen zijn hart zich verhief en zijn geest zich in hoogmoed verhardde, werd hij van zijn koninklijke troon afgestoten, en men ontnam hem zijn heerlijkheid. En hij werd uit de mensenkinderen verdreven; en zijn hart werd aan dat der dieren gelijkgemaakt, en zijn woning was bij de wilde ezels: men gaf hem gras te eten als runderen, en zijn lichaam werd nat van de dauw des hemels; totdat hij erkende dat de allerhoogste God heerschappij voert over het koninkrijk der mensen, en dat Hij daarover aanstelt wie Hij wil.

En gij, zijn zoon, o Belsazar, hebt uw hart niet vernederd, hoewel gij dit alles wist; maar gij hebt u verheven tegen de Heere des hemels; en men heeft de vaten van Zijn huis vóór u gebracht, en gij, en uw machthebbers, uw vrouwen en uw bijvrouwen, hebt daaruit wijn gedronken; en gij hebt de goden van zilver en goud, van koper, ijzer, hout en steen geprezen, die niet zien, noch horen, noch kennen; maar de God in Wiens hand uw adem is, en aan Wien al uw wegen toebehoren, hebt gij niet verheerlijkt. Toen werd van Hem het deel van de hand gezonden; en dit schrift werd geschreven. En dit is het schrift dat geschreven werd: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Dit is de uitlegging van deze zaak: MENE; God heeft uw koninkrijk geteld en daaraan een einde gemaakt. TEKEL; gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden. PERES; uw koninkrijk is verdeeld en aan de Meden en Perzen gegeven.

Toen beval Belsazar, en zij bekleedden Daniël met scharlaken, hingen een gouden keten om zijn hals, en riepen over hem uit dat hij de derde heerser in het koninkrijk zou zijn. In diezelfde nacht werd Belsazar, de koning der Chaldeeën, gedood. En Darius de Meder nam het koninkrijk in bezit, ongeveer tweeënzestig jaar oud zijnde. Daniël 5:16–31.

Bij de zondagswet in de Verenigde Staten zullen de beker der ongerechtigheid en de beker van de proeftijd vol zijn, voor de natie en voor de afvallige Republikeinse hoorn en de afvallige protestantse hoorn, want God zal „het (zesde) koninkrijk geteld en eraan een einde gemaakt hebben.” Beide horens, en de natie, zullen „in de weegschaal gewogen” zijn (van het oordeel dat in het heiligdom plaatsvindt) „en te licht bevonden”. De Verenigde Staten zullen dan „verdeeld” worden, wanneer burgeroorlog en despotisme volgen, en vervolgens worden overgegeven aan het zevende en achtste koninkrijk van de Bijbelse profetie.

Over de Amoriëten zei de Heer: ‘In het vierde geslacht zullen zij hierheen wederkeren; want de ongerechtigheid der Amoriëten is nog niet vol.’ Hoewel dit volk in het oog sprong vanwege zijn afgoderij en verdorvenheid, had het de beker van zijn ongerechtigheid nog niet tot de rand gevuld, en God wilde geen bevel geven tot zijn algehele verdelging. Het volk moest de goddelijke macht op duidelijke wijze geopenbaard zien, opdat het zonder verontschuldiging zou zijn. De barmhartige Schepper was bereid hun ongerechtigheid te verdragen tot het vierde geslacht. Indien dan geen verandering ten goede zichtbaar werd, zouden Zijn oordelen op hen neerkomen.

“Met onfeilbare nauwkeurigheid houdt de Oneindige nog steeds met alle volken rekening. Terwijl Zijn barmhartigheid wordt aangeboden met oproepen tot bekering, blijft deze rekening open; maar wanneer de cijfers een bepaalde door God vastgestelde hoogte bereiken, vangt de bediening van Zijn toorn aan. De rekening wordt gesloten. De goddelijke lankmoedigheid houdt op. Er is geen verder pleiten om barmhartigheid ten behoeve van hen.”

“De profeet, die de eeuwen overzag, had deze tijd voor zijn geestesoog voorgesteld. De volken van deze eeuw zijn de ontvangers geweest van ongeëvenaarde weldaden. Hun zijn de uitnemendste zegeningen des hemels geschonken, maar toenemende hoogmoed, hebzucht, afgoderij, verachting van God en lage ondankbaarheid staan tegen hen opgetekend. Zij sluiten hun rekening met God snel af.

“Maar wat mij doet beven, is het feit dat degenen die het grootste licht en de meeste voorrechten hebben gehad, besmet zijn geraakt door de heersende ongerechtigheid. Onder invloed van de onrechtvaardigen om hen heen zijn velen, zelfs onder hen die de waarheid belijden, koud geworden en door de sterke stroom van het kwaad meegesleept. De algemene verachting die over ware godsvrucht en heiligheid wordt uitgestort, brengt hen die zich niet nauw met God verbinden ertoe hun eerbied voor Zijn wet te verliezen. Indien zij het licht volgden en de waarheid van harte gehoorzaamden, zou deze heilige wet hun des te kostbaarder voorkomen wanneer zij aldus veracht en terzijde gesteld wordt. Naarmate het gebrek aan eerbied voor Gods wet duidelijker aan het licht treedt, wordt de scheidslijn tussen haar onderhouders en de wereld duidelijker. De liefde tot de goddelijke voorschriften neemt bij de ene klasse toe naarmate de verachting ervoor bij een andere klasse toeneemt.”

„De crisis nadert snel. De snel toenemende cijfers tonen aan dat de tijd van Gods bezoeking bijna is aangebroken. Hoewel Hij niet gaarne straft, zal Hij niettemin straffen, en wel spoedig. Zij die in het licht wandelen, zullen tekenen van het naderende gevaar zien; maar zij behoren niet in stille, onbezorgde afwachting van de ondergang neer te zitten en zich te troosten met de gedachte dat God Zijn volk zal beschutten op de dag der bezoeking. Verre daarvan. Zij behoren te beseffen dat het hun plicht is ijverig te arbeiden om anderen te redden, terwijl zij met krachtig geloof opzien tot God om hulp. ‘Het vurige gebed van een rechtvaardige vermag veel.’”

“Het zuurdeeg van de godsvrucht heeft zijn kracht niet geheel verloren. In de tijd dat het gevaar en de neerslachtigheid van de kerk het grootst zijn, zal het kleine gezelschap dat in het licht staat, zuchten en weklagen over de gruwelen die in het land bedreven worden. Maar in het bijzonder zullen hun gebeden opstijgen ten behoeve van de kerk, omdat haar leden handelen naar de wijze van de wereld.

“De ernstige gebeden van deze getrouwe weinigen zullen niet tevergeefs zijn. Wanneer de Heere optreedt als een Wreker, zal Hij ook komen als een Beschermmer van allen die het geloof in zijn zuiverheid hebben bewaard en zichzelf onbesmet van de wereld hebben bewaard. Het is in deze tijd dat God heeft beloofd Zijn uitverkorenen te wreken, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig jegens hen is.

“Het bevel luidt: ‘Ga door het midden van de stad, door het midden van Jeruzalem, en zet een teken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en die roepen over al de gruwelen die in haar midden bedreven worden.’ Deze zuchtenden en roependen hadden de woorden des levens voorgehouden; zij hadden bestraft, raad gegeven en gesmeekt. Sommigen die God hadden onteerd, kwamen tot berouw en verootmoedigden hun hart voor Hem. Maar de heerlijkheid des Heren was van Israël geweken; hoewel velen nog steeds met de vormen van godsdienst voortgingen, ontbraken Zijn macht en tegenwoordigheid.” Testimonies, deel 5, 208–210.

Zij die worden voorgesteld door Daniël, zoals hij voor Belsazar stond, die de „Toekomst voor Amerika” kennen, zullen dan Daniëls „scharlaken gewaad” ontvangen, een „gouden halsketen”, en worden uitgeroepen tot „de derde heerser in het koninkrijk”. Scharlaken is het teken en de kleur van de eerstgeborene, die een dubbel deel van de erfenis van de Vader ontvangt, die de honderd vierenveertigduizend zijn.

Dezen zijn het die zich niet met vrouwen hebben beveelt; want zij zijn maagden. Dezen zijn het die het Lam volgen, waar Het ook heengaat. Dezen zijn uit de mensen verlost als eerstelingen voor God en het Lam. Openbaring 14:4.

Van de twee broden die als een banier worden opgeheven, is het de eerstgeborene (de eerstelingen), aan wiens hand een scharlaken draad wordt bevestigd.

En het geschiedde, toen zij in barensnood was, dat de een zijn hand uitstak; en de vroedvrouw nam en bond een scharlaken draad om zijn hand, zeggende: Deze is het eerst uitgekomen. En het geschiedde, toen hij zijn hand terugtrok, dat, zie, zijn broer tevoorschijn kwam; en zij zeide: Hoe zijt gij doorgebroken? Deze doorbraak zij op u; daarom werd zijn naam Perez

genoemd. En daarna kwam zijn broer tevoorschijn, die de scharlaken draad om zijn hand had; en zijn naam werd Zerah genoemd. Genesis 38:28–30.

De eerste vermelding van „scharlaken” in de Schriften is wanneer „Zarah”, die de eerstgeborene is en wiens naam „een opgaand licht” betekent, het eerst tevoorschijn kwam van de tweelingen die door Juda verwekt waren. De moeder, Tamar (die de hoer gespeeld had), was de vrouw van Juda’s overleden, goddeloze zoon. Zarah, het „opgaande licht”, kwam uit de stam van Juda en had een scharlaken draad om zijn hand. „Pharez” betekent uitbreken, en hij stelt hen voor die zich van het pausdom losmaken en uit Babylon uitgaan tijdens de crisis van de zondagwet.

De „scharlakenrode lijn” was ook het teken dat de hoer van Jericho beschermd, toen de stad Jericho werd verwoest.

Zie, wanneer wij in het land komen, dan zult gij dit snoer van scharlaken draad binden in het venster waardoor gij ons hebt neergelaten; en gij zult uw vader en uw moeder en uw broeders en het gehele huis van uw vader bij u in huis verzamelen. En het zal geschieden dat ieder die uit de deuren van uw huis de straat op gaat, zijn bloed op zijn eigen hoofd zal zijn, en wij zullen onschuldig zijn; maar ieder die bij u in huis zal zijn, diens bloed zal op ons hoofd zijn, indien enige hand tegen hem is. En indien gij deze onze zaak bekendmaakt, dan zullen wij ontslagen zijn van uw eed die gij ons hebt doen zweren. En zij zeide: Naar uw woorden, alzo zij het. Toen zond zij hen weg, en zij gingen heen; en zij bond het scharlaken snoer in het venster. Jozua 2:18–21.

Daniël’s scharlaken kleed geeft te kennen dat hij daar de honderdvierenveertigduizend vertegenwoordigt, het eerste van twee beweegbroden die omhooggeheven worden. Als broden stellen zij het Brood des hemels voor, aan wie in de rechtszaal op Zijn weg naar de kruisiging een scharlaken mantel werd omgedaan. In Belsazars feestzaal, die een voorafbeelding was van de rechtszaal waar Jezus een scharlaken mantel werd gegeven, wordt deze gegeven aan hen die de crisis begrijpen die in de „Future for America” vlak voor ons ligt.

Toen namen de soldaten van de stadhouder Jezus mee naar de gerechtszaal en brachten de hele afdeling soldaten bij Hem bijeen. En zij trokken Hem de kleren uit en deden Hem een scharlaken mantel om. Mattheüs 27:27, 28.

Het kleed dat gegeven wordt aan hen die door Daniël worden voorgesteld, is Christus’ kleed der gerechtigheid, dat wit is.

Laten wij blij zijn en ons verheugen, en Hem de eer geven; want de bruiloft van het Lam is gekomen, en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. En haar werd gegeven dat zij bekleed zou zijn met smetteloos en blinkend fijn linnen; want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden der heiligen. Openbaring 19:7, 8.

Het gewaad dat gegeven wordt aan hen die als Daniël worden voorgesteld, is zowel scharlaken als wit, want hun gewaden zijn gewassen met vollerszeep, door de voller van Maleachi hoofdstuk drie, wanneer hij de zonen van Levi reinigt.

Maar wie zal de dag van Zijn komst kunnen verdragen, en wie zal standhouden wanneer Hij verschijnt? Want Hij is als het vuur van een smelter en als het loog van vollers. En Hij zal zitten als een smelter en louteraar van zilver; en Hij zal de zonen van Levi reinigen en hen louteren als goud en zilver, opdat zij de HEERE een offer in gerechtigheid zullen brengen. Maleachi 3:2, 3.

Het gewaad is wit, maar alleen omdat het gewassen werd in het scharlakenrode bloed van het Lam.

En van Jezus Christus, die de getrouwe Getuige is, de eerstgeborene uit de doden en de Overste van de koningen der aarde. Hem, Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn eigen bloed, en ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader—toekomst de heerlijkheid en de heerschappij in alle eeuwigheid. Amen. Openbaring 1:5, 6.

De eerste vermelding van een gouden keten vindt plaats wanneer Jozef wordt aangesteld tot het leiderschap over Egypte.

En farao zei tot Jozef: Zie, ik heb u aangesteld over het gehele land Egypte. En farao nam zijn zegelring van zijn hand en deed die aan Jozefs hand, en bekleedde hem met gewaden van fijn linnen, en hing een gouden keten om zijn hals; en hij liet hem rijden op de tweede wagen die hij had; en men riep vóór hem uit: Buigt de knie! Zo stelde hij hem aan tot heerser over het gehele land Egypte. En farao nam zijn zegelring van zijn hand en deed die aan Jozefs hand, en bekleedde hem met gewaden van fijn linnen, en hing een gouden keten om zijn hals. Genesis 41:41–43.

De reden waarom Jozef door de farao als heerser over Egypte werd aangesteld, was dat Jozef de droom van de farao over „zeven tijden” kon uitleggen, in verband met de vernietigende stormwind van de „oostenwind”.

En Farao zeide tot Jozef: In mijn droom, zie, ik stond aan de oever van de rivier. En zie, uit de rivier kwamen zeven koeien op, vet van vlees en schoon van aanzien; en zij weidden in het grasland. En zie, zeven andere koeien kwamen na haar op, arm en zeer lelijk van aanzien en mager van vlees, zoals ik in heel het land Egypte niet gezien had, zo slecht waren zij. En de magere en lelijke koeien aten de eerste zeven vette koeien op. En toen zij die opgegeten hadden, kon men niet merken dat zij die opgegeten hadden; maar zij waren nog even lelijk van aanzien als in het begin. Toen ontwaakte ik. En ik zag in mijn droom, en zie, zeven aren kwamen op aan één halm, vol en goed. En zie, zeven aren, verdord, dun en door de oostenwind verzengd, schoten na deze op. En de dunne aren verslonden de zeven goede aren. En ik heb dit aan de tovenaars verteld, maar er was niemand die het mij kon verklaren. Toen zeide Jozef tot Farao: De droom van Farao is één; God heeft Farao getoond wat Hij van plan is te doen. Genesis 41:17–25.

Jozef legde de droom van Farao uit volgens het beginsel van „regel op regel”, want hij deelde Farao eerst mee dat de twee dromen één waren. Vervolgens legde hij het woord „zeven”, dat als symbool verbonden was met de „koeien” en de „aren”, uit. Het woord „zeven” in de passage is hetzelfde woord dat in Leviticus zesentwintig wordt vertaald als „zeven tijden”. Jozef legde de

„zeven” uit als een symbool van zeven jaren, of tweeduizend vijfhonderdtwintig dagen. Jozef en Daniël legden beiden een symbool uit van de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig.

In de droom van Faraó werd de hongersnood veroorzaakt doordat de korenaren „verschroeid waren door de oostenwind”. Regel op regel, zoals Jozef die rechtstreeks toepast, maakt de „oostenwind” duidelijk dat het de islam is die de periode van hongersnood en economische ineenstorting veroorzaakt, welke aanvangt wanneer Jozef en Daniël de gouden halsketen ontvangen, als voorstelling van het opheffen van de banier voor de wereld (Jozefs Egypte), en om Gods andere kudde uit (Daniëls) Babylon te roepen.

De twee horens van de Verenigde Staten worden uitgebeeld door alle machten van de Bijbelse profetie die als twee naties worden voorgesteld. Dit zou Frankrijk omvatten, dat profetisch bestaat uit Sodom en Egypte, en Israël, dat bestond uit de noordelijke en de zuidelijke koninkrijken, en ook het Medo-Perzische Rijk. De twee horens van Medo-Perzië in Daniël hoofdstuk acht geven aan dat een van de horens van het koninkrijk het laatst opkomt.

Toen hief ik mijn ogen op en zag, en zie, vóór de rivier stond een ram met twee horens; en die beide horens waren hoog, maar de ene was hoger dan de andere, en de hoogste kwam het laatst op. Daniël 8:3.

De twee horens van Medo-Perzië vertegenwoordigen de twee horens van het beest uit de aarde, en een van de horens van het beest uit de aarde moet daarom hoger zijn en het laatst opkomen. In de tijd van het einde, in 1798, begon de heerschappij van het beest uit de aarde, en de hoorn van het protestantisme werd door de profeet Elia, vertegenwoordigd door William Miller, naar de berg Karmel gebracht. Er zou een strijd plaatsvinden die een onderscheid openbaarde tussen de ware profeet en de valse profeet, hetgeen volbracht zou worden in de beproeving op de berg Karmel, die plaatsvond van 11 augustus 1840 tot en met 22 oktober 1844.

Het Milleritische adventisme werd door de voorzienigheid geïdentificeerd als de ware profeet, op hetzelfde moment dat de protestantse kerkgenootschappen van de Verenigde Staten terugkeerden tot het pauselijke Rome en diens dochters werden. In 1863 keerde de ware protestantse hoorn van het Milleritische adventisme terug tot dezelfde gemeenschap als het afvallige protestantisme door terug te keren tot dezelfde verdorven methode van Bijbelstudie als het afvallige protestantisme, toen zij begonnen aan hun voortschrijdende werk van verwerping van de boodschap van Elia. In dezelfde periode begon de Amerikaanse Burgeroorlog. (Merk op dat, wanneer de Heilige Geest wordt verworpen, vervolgens de andere geest de overhand krijgt, en oorlog altijd het gevolg is.) De natie was toen letterlijk, politiek en profetisch verdeeld. De hoorn van het republicanisme zou vanaf dat moment verweekeld zijn in een steeds toenemende strijd tussen twee voornaamste politieke partijen.

Vanaf 1863, een symbool van verdeeldheid, want dat jaar vormde het eigenlijke middelpunt van de burgeroorlog tussen Noord en Zuid, werden er twee politieke facties van de Republikeinse hoorn en twee facties van de protestantse hoorn tot stand gebracht, bestaande uit de Democratische en Republikeinse partijen, en zondagsvierende en sabbatvierende afvallige protestanten. De tweevoudige verdeling van elk van beide horens werd in de dagen van Christus voorafgeschaduw

door de Sadduceeën en de Farizeeën. De ene klasse verwierp openlijk de grondbeginselen, en de andere beleeft de grondbeginselen te handhaven, maar verving die uiteindelijk door menselijke overleveringen en gebruiken.

Op 11 september 2001 werd de beproevingsperiode van het beeld van het beest profetisch ingeleid, en zij bereikt haar hoogtepunt bij de zondagswet, of op Belsazars dronkemansfeest. De zondagswet is het merkteken dat aangeeft dat de vereniging van kerk en staat volledig tot ontwikkeling is gekomen. Op dat moment worden de twee horens van afvallig republicanisme en afvallig protestantisme één afvallige horen, en dan wordt Daniël gemaakt tot de derde horen, of derde heerser, of de ware protestantse horen die als laatste opkomt en hoger is, want dan wordt hij opgeheven als een banier.

Jozef en Daniël vormen dezelfde profetische lijn, want regel op regel wijzen alle profeten de laatste dagen aan. Beiden herkenden de „zeven tijden”, toen zij die zagen. De „oostenwind” van de islam komt onder de muur binnen, terwijl zij aan Belsazar en Farao hun uitleg geven van wat de „Toekomst voor Amerika” is. Zij dragen het „scharlaken gewaad” van Christus’ gerechtigheid, hetwelk het „witte gewaad” is dat aldus gemaakt wordt door het bloed van Christus. Zij worden opgericht als een banier en voorgesteld als een kroon, of een gouden keten, terwijl zij de derde heerser worden die hoger opkomt en als laatste opkomt.

Wij zullen in het volgende artikel verdergaan met Daniël hoofdstuk zes.

“In die laatste nacht van waanzinnige dwaasheid hadden Belsazar en zijn machthebbers de maat van hun schuld en van de schuld van het Chaldeeuwse koninkrijk volgemaakt. Gods weerhoudende hand kon het dreigende onheil niet langer afwenden. Door velerlei voorzienigheden had God getracht hun eerbied voor zijn wet te leren. ‘Wij hebben Babel willen genezen,’ verklaarde Hij aangaande hen wier oordeel nu tot aan de hemel reikte, ‘maar het is niet genezen.’ Jeremia 51:9. Vanwege de vreemde verdorvenheid van het menselijk hart had God het ten slotte noodzakelijk geacht het onherroepelijke vonnis te vellen. Belsazar zou vallen, en zijn koninkrijk zou in andere handen overgaan.” Profeten en Koningen, 530.